

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **T. Č. r., s. r. o.**, zastoupeného advokátem Mgr. Ing. Markem Vrbickým se sídlem Evropská 39, Praha 6, adresa pro doručování: Praha 1, V Jámě 1, proti žalovanému **Českému telekomunikačnímu úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, o přezkoumání výkazu nedoplatek ze dne 12. 5. 2003 č. j. P-34488/03-6134,I, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2004 č. j. 6 Ca 132/2003 - 47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2004 č. j. 6 Ca 132/2003 - 47, jímž bylo rozhodnuto tak, že žaloba se odmítá, věc se postupuje Českému telekomunikačnímu úřadu k vyřízení žaloby jako námitek proti výkazu nedoplatek ze dne 12. 5. 2003 č. j. P-34488/03-6134,I, a bylo rozhodnuto náhradě nákladů řízení.

Z napadeného usnesení Městského soudu v Praze vyplývá, že žalobce u tohoto soudu podal žalobu, kterou se domáhal přezkoumání výše uvedeného výkazu nedoplatek. Výkaz nedoplatek žalovaný sestavil jako orgán veřejné správy podle zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů (dále jen „zákon č. 151/2000 Sb.“) a nařízení vlády č. 181/2000 Sb. Žalobce připomínal, že podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“) a podle § 274 občanského soudního řádu je výkaz nedoplatek exekucním titulem. Uváděl, že ochrany svých práv se domáhá ve správním soudnictví, protože mu nebylo umožněno, aby jí dosáhl v předcházejícím

řízení u žalovaného. Žalobce uvedl konkrétní žalobní důvody, pro které je výkaz nedoplatků podle jeho názoru nezákonný.

Podle výkazu nedoplatků je povinný-T. Č. r., s. r. o., povinen uhradit oprávněnému – Česká republika, Český telekomunikační úřad, částku 3 024 334 Kč na uvedený účet. Výkaz nedoplatků uvádí, že platební povinnost tvoří neuhrazené poplatky za kmitočty přidělenými povoleními, uvedenými pod pořadovými čísly 1-378 v tabulce, která je nedílnou součástí výkazu nedoplatků. Povinnost uhradit poplatky je stanovena zákonem č. 151/2000 Sb. a nařízením vlády č. 181/2000 Sb. V závěru je uvedeno, že tento výkaz nedoplatků nabývá právní moci a je vykonatelný dnem doručení.

Podle ust. § 65 zákona č. 151/2000 Sb. je držitel povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení povinen platit za přidělené kmitočty poplatek, jehož výše se stanoví tak, jak je uvedeno v § 65 odst. 1 tohoto zákona a ve shora uvedeném nařízení vlády.

Podle § 95 bod 9 zákona č. 151/2000 Sb. žalovaný stanovuje, vybírá a vymáhá poplatky. Tyto poplatky vymáhá podle zvláštního právního předpisu, jímž je daňový řád.

Městský soud v Praze tedy dovedl, že v daném případě žaloba směřuje proti výkazu nedoplatků, který vydal žalovaný jako správní orgán prvního stupně. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně měl žalobce jako účastník řízení právo podat námitky podle ust. § 52 daňového řádu. O tomto svém právu však žalovaný ve výkazu nedoplatků poučen nebyl.

Podle ust. § 46 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podá-li návrhatele návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.

Městský soud v Praze uzavřel, že vzhledem k nedostatku poučení žalobce o právu podat proti výkazu nedoplatků námitky, postupoval podle ust. § 46 odst. 5 s. ř. s.

Žalobce spatřuje důvody kasační stížnosti v nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ve vadách řízení [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.] a v navazující nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

Důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spatřuje žalobce zejména v otázce výkladu právní povahy výkazu nedoplatků, který není rozhodnutím ve smyslu § 32 daňového řádu, ale jde o vnitřní doklad správce daně (poplatku), který se daňovému subjektu ani nedoručuje. Proto nemůže tento vnitřní doklad ani nabýt právní moci. Je však exekucním titulem, jak žalobce již uvedl v žalobě. Výkaz nedoplatků musí obsahovat jednak obligatorní zákonné náležitosti podle § 73 odst. 5 daňového řádu, což v daném případě neobsahoval a žalobce na to upozorňoval v žalobě; výkaz nedoplatků však musí být zejména sestaven na základě (všech v něm uvedených) vykonatelných rozhodnutí nebo po marném uplynutí lhůt k plnění povinností, jež ukládají subjektu poplatek jej zaplatit i bez vydání zvláštního rozhodnutí. Výkaz nedoplatků byl vydán (sestaven), i když absentovala vykonatelná rozhodnutí, jejichž obsah je závazně stanoven v § 65 ve spojení s § 58 odst. 1 písm. g) a § 102 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb. a v již citovaném nařízení vlády.

Vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a s tím spojenou nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spatřuje žalobce v porušení ust. § 75 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon ve správním soudnictví, což Městský soud v Praze neučinil. Jedná se právě o případ výkazu nedoplatků, kdy obligatorním podkladem pro jeho sestavení měl být v daném případě seznam vykonatelných rozhodnutí o vyměření

poplatků za přidělené kmitočty. Zákonem vyžadovaná rozhodnutí se stanoveným obsahem však správní orgán až na výjimku nevydal, takže ani nemohla vzniknout splatná poplatková povinnost žalobce. Městský soud v Praze se nezabýval zákonností v žalobě specifikovaných závazných podkladů pro vydání výkazu nedoplatků. Nebylo vzato v úvahu porušení § 73 odst. 1 daňového řádu a vydání výkazu nedoplatků bez výzvy ve smyslu § 73 odst. 1 daňového řádu; tím bylo žalobci odňato právo podat proti této výzvě v zákonné lhůtě odvolání. Nebyla zohledněna ani absence údaje o původní splatnosti dlužné částky, ani možné porušení česko-norské dohody o ochraně investic, uveřejněné pod č. 530/1992 Sb.

Žalobce navrhl, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Navrhl současně, aby kasační stížnosti byl ve smyslu § 107 s. ř. s. přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti vyvracel její důvodnost a navrhl její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil věc takto:

V projednávané věci Městský soud v Praze žalobu odmítl a postoupil věc žalovanému k vyřízení žaloby jako námitek proti uvedenému výkazu nedoplatků, a to s odkazem na ust. § 46 odst. 5 s. ř. s.

Jestliže žaloba byla odmítnuta, nebyla věcně projednávána. Odmítnutí žaloby, jak je zakotveno především v ust. § 46 odst. 1 a 2 s. ř. s., ale i v ust. § 46 odst. 5 s. ř. s., není rozhodnutím ve věci samé. Jinak řečeno, soud se v této procesní situaci nezabýval a ani zabývat nemohl žalobními body, které jsou v žalobě uvedeny. Proto ani nemohou být v tomto směru důvodné námitky obsažené v kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že rozhodl ve věci, nerozhodoval již o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly náklady převyšující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu